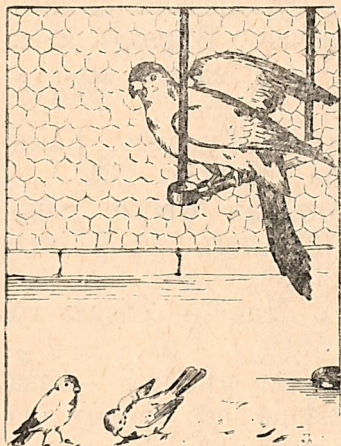

Д Р У Ж Б А

Въ една зоологическа градина били затворени въ една клетка две женски врабчета, донесени отъ топлитѣ страни, и единъ папагалъ.

Еднажъ папагалътъ се разсърдилъ на едното врабче и го нападналъ. Съ два силни удара той му отскубналъ кичуръ пера и му счупилъ едното краче.

Раненото птиче не могло да се одържи на пръчките, паднало на пода и затреперало отъ болка и уплаха. Другото врабче не останало спокойно предъ злата участъ на своето другарче. То почнало да хвърка изъ клетката, събирало перошинки, сламки и мѣхъ, стѣкмило отъ тѣхъ на раненото си другарче легло и, като събрало всички сили, довлѣкло го въ него. Следъ това се заловило да му услужва: донасяло съ клюнчето си храна и вода и ги сипвало въ устата му.

Презъ нощта раненото врабче почнало да трепери още по-силно. Здравото врабче разперило крилца и прибрало подъ тѣхъ болното си другарче, за да го стопли. Така разперено то престояло цѣла нощъ.

Следъ 3 дни раненото врабче умрѣло. Скрѣбътъ на здравото врабче била толкова голѣма, че то престанало да яде, кацнало загрижено въ жгѣла на клетката и, следъ 24 часа умрѣло и то.

Добромирко.